

O - UMLAUT

Helmond - Mierlo-Hout

'O - Umlaut' 23 September 2012

Dit is de vierde editie van 'O - Umlaut' speciaal in het kader van de reünie van de familie Löring op 30 september aanstaande.

Auteurs en samenstellers: Harrie Löring en Frits van der Linden

Familie Löring Reünie

Nog enkele dagen en dan ontmoeten we elkaar op de Löring familie reünie. Nog even de gegevens op een rijtje:

Datum/tijd: zondag 30 september. Aanvang 14:00 uur tot ongeveer 19:00 uur

Locatie: Huize Löring – Verhagen
Janssensstraat 1

5735 AC Aarle-Rixtel (Laarbeek)

Vervoer nodig: Bel 0492 382079 / 06 57314364

O-Umlaut - Löring Nieuws

Dit is de vierde editie van O-Umlaut. Hebt u een of meerdere edities niet ontvangen dan graag contact opnemen met Frits van der Linden f.vanderlinden@fontys.nl tel 0492 551189.

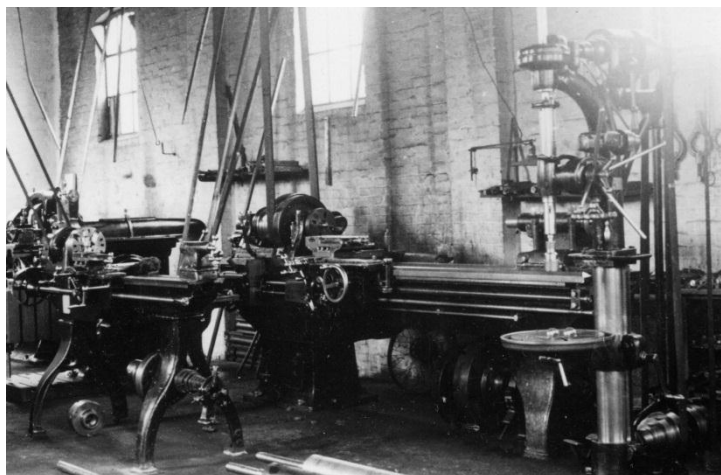
Na de reünie volgt komt nog een vijfde - voorlopig laatste editie van de O-Umlaut met daarin o.a. het laatste nieuws en onze bevindingen van dit samenzijn. We dagen iedereen uit verhalen, foto's en anekdotes in te sturen op bovenstaand emailadres.

Fa. H.B. Löring en Zonen

In deze vierde editie van 'O - Umlaut' een artikel over de Machinefabriek H.B. Löring en zonen. Onze opa is als smid begonnen bij de firma Stork te Hengelo die begin van vorige eeuw stoommachines bouwde en repareerde. In 1906 werd opa uitgezonden naar het bedrijf Carp, een garenfabriek gevestigd in Helmond. Opa had daar de functie 'Chef Machinist' en werd daar 'baas van de machinefabriek'. Later treedt hij in dienst van Carp. Hij vestigt zich in Helmond aan de

Mierloseweg waar hij een perceel grond aankoopt om een huis op te bouwen. In de twintiger jaren ging het slecht met het bedrijf Carp en opa besluit een eigen bedrijf te beginnen. Naar alle waarschijnlijkheid was de erfenis die oma van haar familie ontvangen heeft een goed startkapitaal voor deze onderneming. In mei 1928 doet hij een verzoek tot 'oprichting eener smederij. Vergunningen werden aangevraagd en verkregen en 28 augustus 1928 wordt het bedrijf ingeschreven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel als 'Dos 5997, H.B. Löring, Mierlo-Hout, M 55, Machine Reparatiefabriek. Eigenaar H.B. Löring'. Kleedkamers, schaftlokalen en waschgelegenheden zijn in het woonhuis. Het bedrijf met twee draaibanken, twee boormachines en een slijpmolen, is op de begane grond van het typische vooroorlogse fabriekspand. De machine worden aangedreven door één benzinemotor van 3,5 pk (2,6 kW) door middel van aandrijfriemen gekoppeld aan een centrale aandrijfas. De aandrijfas bevindt zich op de zolder die ook dient als opslagruimte en slaapkamer voor de zonen van de grote familie. In het zelfde jaar nog wordt een vergunning aangevraagd en verkregen voor uitbreiding met een motorplaats en een zwaardere benzinemotor van 5 pk (3,7 kW). In 1953 is er nog een uitbreidingen gedaan. Vóór aan de oorspronkelijke bedrijfsruimte is een montageruimte met hierin

Twee draaibanken en een boormachine in de firma Löring

Machinefabriek Revisie – Bedrijf Mierlo-Hout (Helmond)

een kantoor aangebouwd. Ook werd er een grotere inrit gerealiseerd om grotere vrachtwagens toegang tot het bedrijf te verlenen. De eerste medewerkers zijn opa, ome Ben en ome Jan die zijn middenstandsdiploma behaalde.

Carp werd in de beginjaren een goede klant, zeker na december 1928 toen het nagenoeg afbrandde. Ze hebben vele opdrachten in de categorie reparatie, het maken van speciale onderdelen en bouwen van machines voor o.a. de textielindustrie, houtindustrie, metaalindustrie, garagebedrijven, levensmiddelenindustrie etc.

Het bedrijf heeft gedurende haar bestaan diverse veranderingen ondergaan. Ome Wim en ome Henk die de ambachtsschool gedaan hebben nemen deel aan het bedrijf vanaf 1938 resp. 1940. Direct na de Tweede Wereldoorlog wordt de rechtsvorm van de onderneming gewijzigd in 'Commanditaire Venootschap onder firma H.B. Löring en Zonen. Onze tantes hadden een lening uit staan aan het bedrijf die, meestal bij een huwelijk, aan hen terug betaald werd. Opa treedt na zijn overlijden (1964) uit het bedrijf. Opa was dé ontwerper van de onderneming. Hij werkte tot diep in de nacht door om zijn ideeën uit te werken om ze vervolgens in het bedrijf vaste vorm aan te laten nemen als machines en machineonderdelen. Ome Ben treedt na zijn overlijden (1978) uit het bedrijf en in 1981 trekt ome Jan zich terug en gaat met pensioen. Ome Wim en ome Henk zetten het bedrijf voort tot het op 30 april 1989 opgeheven wordt. Ome Wim is dan bijna 65 jaar en ome Henk werd het jaar daarna 65 jaar oud.

Het bedrijf wordt bij de oprichting omschreven als 'smederij'. Later zijn omschrijvingen gangbaar als 'Machine Reparatiefabriek', 'Machinefabriek H.B. Löring Mierlo-Hout', 'Machinefabriek en Reparatie inrichting en handel in nieuwe en gebruikte machinerieën op elk gebied', 'Machinefabriek en reparatie van machines' 'Machinefabriek H.B. Löring & Zonen Helmond' maar voor de familie spraken we altijd gewoon over

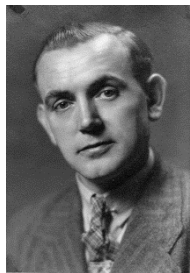
DE WERKPLAATS!

Het gezin van ome Jan en tante Jeanne

Johannes Wilhelmus Löring, onze ome Jan, werd geboren op 30 december 1913 te Helmond als derde kind van onze opa en oma.

Samen met ome Ben bezoekt hij de lagere school en aansluitend gaan ze naar de Ambachtsschool in Helmond. Zijn vader, onze opa, begint in een machinefabriek. Ome Jan en ome Ben werken samen met opa in hun 'eigen' bedrijf dat achter hun woonhuis

Ome Jan

gebouwd is. In 1933 moet ome Jan in militaire dienst. In 1939 wordt hij gemobiliseerd en maakt de slag op de Grebbeberg mee. Tijdens de oorlogsjaren bezoekt ome Jan regelmatig het café van Henricus Beerens op Sluis 8. Het gezin telt tien dochters. Ome Jan en de oudste dochter Adriana Geertruida Margaretha (Jeanne), krijgen verkering. Zij trouwen en de bruiloft wordt in het café op Sluis 8 gehouden. In deze naoorlogse periode was het echtpaar blij

Jan en Jeanne

twee kamers te kunnen huren nabij Sluis 8, op loopafstand van de familie Beerens. Ome Jan werkt in de machinefabriek en tante Jeanne doet het huishouden. In 1952 verhuizen ome Jan en tante Jeanne met hun eerste drie kinderen naar het huis aan de Lieve Vrouwestraat in Mierlo-Hout. Ze krijgen vijf kinderen: Anette, Hennie, Harrie, Ad en Ans. Ze gaan bij de welpen en de verkenneren. Iedere woensdag hangen ze rond op het terrein rond de machinefabriek. Een leuk speelplek waar ook wel eens 'gerotzood' wordt. Om vijf uur was dit afgelopen, dan was het televisie kijken. Dit was uniek aan het einde van de jaren vijftig. Opa en oma behoorden tot de eersten die een televisie bezaten. Iedere woensdag om vijf uur begon het kinderuur met Pipo de Clown en oma bakte kersenstreuif. Het gezin groeit op. Ome Jan werkt samen met zijn vader en drie broers in de machinefabriek. De tijden worden beter en hij verruult zijn motor voor een auto. Harrie en Ad gaan in militaire dienst. Anette trouwt met Rien van Hoof. Zij gaan in Helmond wonen en hebben een zoon Freek, een dochter Adrie en drie kleinkinderen. Hennie blijft vrijgezel en werkt na zijn opleiding aan de LTS o.a. in de machinefabriek. Hij is sinds kort met pensioen. Harrie trouwt met Marianne. Zij gaan in Aarle-Rixtel wonen en krijgen twee dochters Evie en Vera. Evie is getrouwd en verwacht nog dit jaar haar eerste kind en Vera woont samen en heeft twee kinderen. Ad woont samen met Mieke. Ze wonen nu in Helmond en hebben een dochter Maud en een zoon Joost.

Ans trouwt met Hans van Hoof. Anette, Harrie en hond Asta

Zij wonen nu in Kaulille in België. In 1980 krijgt tante Jeanne een hersenbloeding en wordt afhankelijk van een verpleegtehuis. Ze overlijdt op 10 januari 1992. Oom Jan zocht haar iedere dag op. Hij bleef alleen achter in hun woning waar niets veranderd mocht worden. Enkele jaren was oom Jan, voor zover bekend, 'de oudste ooit' in de familie Löring. Hij was erg trots op zijn leeftijd. Tante Dora heeft hem ingehaald. Hij overleed op woensdag 20 april 2005 op de leeftijd van 91 jaren.

Het gezin van tante Dora en ome Harrie

Voor ons tamelijk onbekend zijn het vierde en het zesde kind van onze opa en oma, die binnen het eerste levensjaar overleden zijn, beiden Gerardus genoemd. Hun vijfde kind Theodora Johanna, onze tante Dora, werd geboren op 25 mei 1918 te Helmond en is bij ons nu bekend als de oudste Löring die ooit geleefd heeft. Tante Dora en Harrie Brouwer ontmoeten elkaar tijdens de oorlog nadat de banketbakkerszaak en het woonhuis van de

Tante Dora

familie Brouwer verwoest is. Alleen Harrie en zijn zus hebben het bombardement overleefd. Om aan de Arbeitseinsatz te ontkomen duikt Harrie onder op diverse adressen o.a. in Eindhoven en bij de familie Löring. Helaas hebben hij en zijn medeonderduikers de bezetter niet kunnen ontlopen. Ze werden opgepakt en naar Amersfoort gebracht. Na de oorlog zoekt Harrie onze tante Dora op en ze besloten samen verder te gaan. Harrie werd door het leger uitgezonden naar Nederlands Indië en is daar gedurende zijn

Dora en Harrie

verblijf 'met de handschoen' met tante Dora getrouwd. Bij zijn terugkeer is het paar voor de wet getrouwd op 27 juli 1948. In dit huwelijk werden zes kinderen geboren. Het eerste is bij de geboorte overleden maar we kennen allemaal onze neven en nichten Harrie, Thea, Lidia, Ria en Peter. Ome Harrie werkte als kok in het leger te Amersfoort. Het gezin woonde kort op een boven in het centrum van Amersfoort en verhuisde vervolgens naar het royale huis aan de

Bankastraat. Het was een echt traditioneel gezin dat leefde volgens de regels van de rooms katholieke kerk. Onze beide neven zijn misdienaar geweest. De kinderen konden zelf hun hobby's en huisdieren kiezen. In de achtertuin leefden kippen, duiven, eenden, vissen, kalkoenen, katten, honden etc. zolang ze zelf de dieren maar verzorgden. Ome Harrie mocht graag koken en bakken. Grote maaltijden vooral indisch en chinees was zijn hobby. Doordat Harrie een banketbakkersopleiding

Kinderen Brouwer en.....

had genoten werden er in het gezin altijd veel en lekkere taarten gebakken. Vooral mergpijpen en marsepein waren favoriet. Tante Dora zwaaide de scepter in het huishouden en maakte voor iedereen ook de kleding. In verband met het werk van ome Harrie in de kazerne in het 't Harde kampeerden ze in de zomers zes weken in een tent in de omgeving o.a. in Nunspeet, Elburg en Heerde. Later gingen tante Dora en ome Harrie in een vouwwagen en een stacaravan kamperen. Zij hebben echter nooit een auto gehad. Altijd waren er wel familieleden of burens die het gezin naar de camping brachten.

Thea is getrouwd met Jan Hogendoorn, ze wonen in Nieuwegein en hebben twee zoons Ruben en Vincent en een kleinkind. Harrie is getrouwd met Dorien, zij wonen nu nadat Harrie met pensioen is gegaan in Drenthe. Lidia was getrouwd met Herman Zwerus en heeft twee zoons Laurence en Jochem. Ria woont al 35 jaar samen met Henk in Hilversum. Peter heeft een dochter Eline uit zijn vorig huwelijk en is onlangs met Ina getrouwd. Zij wonen in Tollebeek. Tante Dora woont in een verzorgingshuis in Terborg.